Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

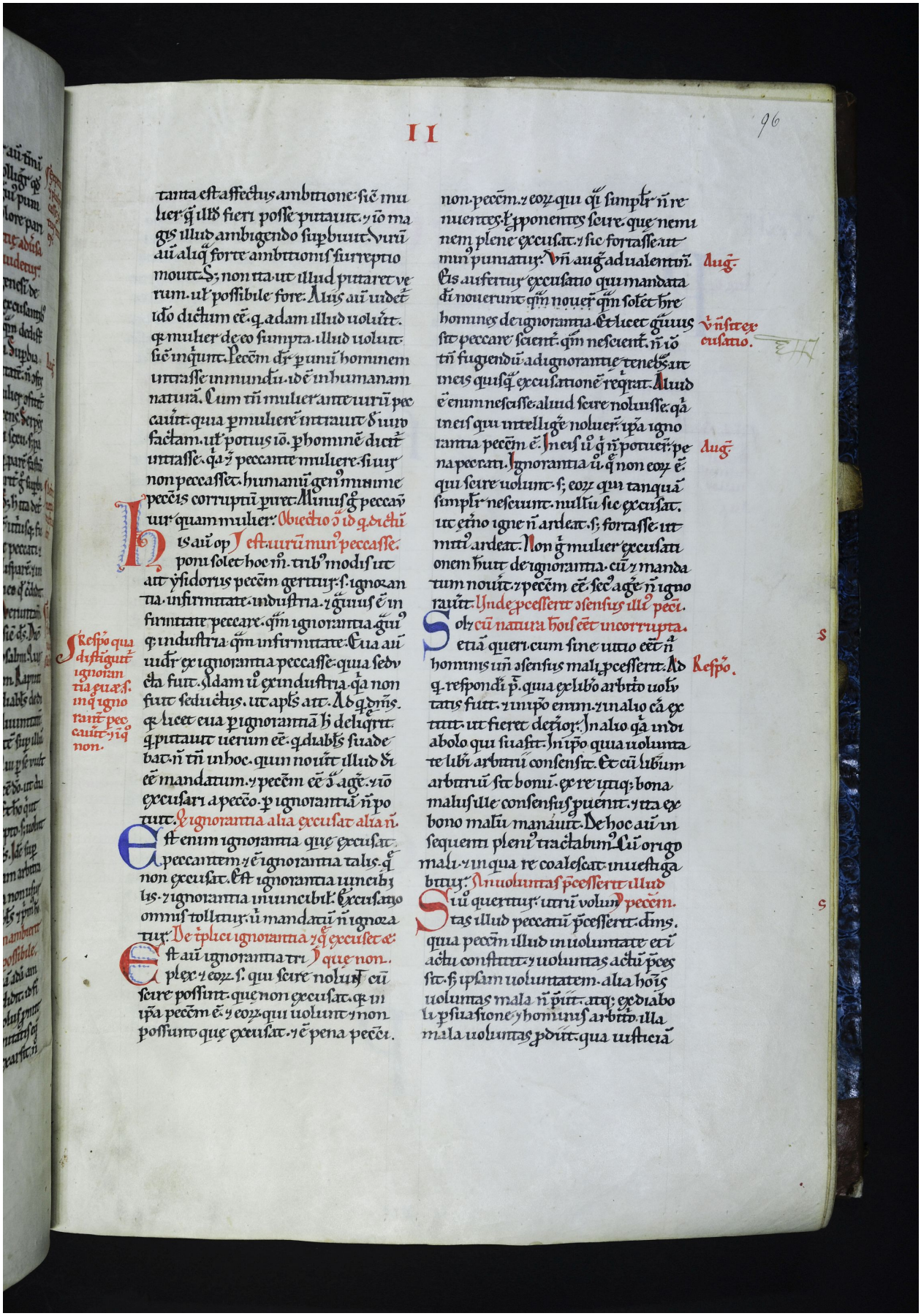

tanta est affectus ambitione: sic mu
lier q̃ illꝰ fieri posse putauit. ⁊ ō ma
gis illud ambigendo supbuit. Vnū
aū aliq̃ forte ambitionis surreptio
mouit. Sed non tta ut illud putaret ve
rum. ut possibile fore. Alius aū uidet
idō dictum ē. q. adam illud uoluit.
q mulier de eo sumpta. illud uoluit
sic inquit. Peccēm dr punī hominem
intrasse in mundū. id ē in humanam
naturā. Cum tñ mulier ante uirū pec
cauit. qua p mulierē intrauit d̃ uiuo
factam. ut potius ō. p hominē dicit
intrasse. qa ⁊ peccante muliere. si uir
non peccasset. humanū gen̄ minime
peccis corruptū fuit. Minus q̃ peccā
uit quam mulier. Obiectio ō id q. dictū
Is aū op est uirū mun̄ peccasse.
poni solet hoc tñ. trib̄ modis ut
aut ysidorus peccēm gerit. s. igno
ra. infirmitate. industria. ⁊ q̃uis ē in
firmitate peccare. q̃m ignorantia q̃uis
q̃ industria. q̃m infirmitate. Cuia aū
uidr ex ignorantia peccasse. qua sedu
cta fuit. Adam ū ex industria. qa non
fuit seductus. ut apls ait. Ad q dnūs.
q licet eua p ignorantiā ꝗ deliqrit.
q putauit uerum ē. q dubls suade
bat. ñ tñ in hoc. quin nouit illud dī
ē mandatum. ⁊ peccēm ē ō agē. ⁊ ō
excusari a peccō. p ignorantiā ñ po
tuit. Q ignorantia alia excusat alia ñ.
Est enim ignorantia que excusat
peccantem ⁊ ē ignorantia talis. q
non excusat. Est ignorantia uincibi
lis. ⁊ ignorantia inuincibilis. Excusatio
omnis tollitur. ū mandatū ñ ignora
tur. De iplici ignorantia ⁊ q excusset ē
Est aū ignorantia tri que non.
plex ⁊ eor. s. qui scire noluit cū
scire possint. que non excusat. q in
ipa peccēm ē. ⁊ eor. qui uolunt ⁊ non
possunt que excusat. ⁊ ē pena peccī.

Respo qui distinguit ignorantia quia. s. in q̃ ignorant peccauit. ⁊ in q̃ non.

non. peccēm. ⁊ eor. qui q̃ simplr ñ re
nuentes. Opponentes scire. que nemi
nem plene excusat. ⁊ sic fortasse in
mun̄ punitur. Vñ aug. ad ualentīn. Aug.
Eis auferitur excusatio qui mandata
dī nouerunt q̃m nouer q̃m solet fre
homines de ignorantia. Et licet q̃uis
sit peccare scient. q̃m nescient. ñ ō
tñ fugiendū. ad ignorantie tenebrs. ut
meis quisq̃ excusationē requirat. Aliud
ē enim nescisse. aliud scire noluisse. qa
in eis qui intelligē noluer. ipa igno
rantia peccēm ē. In eis ū q̃ ñ potuer. pe Aug.
na peccati. Ignorantia ū. q̃ non eor. ē
qui scire uolunt. s. eor. qui tanquā
simplr nescuunt. nullū sic excusat.
ut etiō igne ñ ardeat. s. fortasse ut
mtū ardeat. Non ꝗ mulier excusati
onem habet de ignorantia. cū ⁊ manda
tum nouit. ⁊ peccēm ē. sec̄ agē. ñ igno
rauit. Vnde p̃cesserit ā sensus illī peccī.
Sed cū natura hōis ēt incorrupta.
etiā queri. cum sine uitio ēt ñ
hominis uñ ā sensus mali p̃cesserit. Ad Respo.
q. respondi p̃. qua ex libō arbtrio uolū
tatis fuit. ⁊ in pō enim. ⁊ in alio cā ex
titit. ut fieret deterior. In alio qa in di
abolo qui suasit. In pō qua uoluntā
te libī arbtrī consensit. Et cū libīum
arbtrū sit bonū. ex re utq; bona
malus ille consensus p̃uenit. ⁊ tta ex
bono malū manauit. De hoc aū in
sequenti plenī tractabim. Cū orig
mali. ⁊ in qua re coalescat. in uestiga
bitur. In uoluntas p̃cesserit illud
Sed quēritur. utrū volun peccēm.
tas illud peccatū p̃cesserit. dms.
qua peccēm illud in uoluntate ecī
actu constituit. ⁊ uoluntas actū p̃ces
sit. si ipsam uoluntatem. alia hōis
uoluntas mala ñ fuit. atq; ex diabo
li psuasione. ⁊ hominis arbtrio. illa
mala uoluntas p̃dit. qua uisticiā